

JESENŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jesenška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 3 krone; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 2 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravnishvo „Jesenške Straže“ (tiskarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglaš in poslanice se računajo po petit-vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., tiskrat 20 vin. Večje črke po prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebnostno znižana. — Rokopisi se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jesenške Straže“ v Kranju.

Št. 15.

V KRANJU, 11. sušca 1905.

I. leto.

Občinska seja

ki se je vršila v nedeljo čne 5. sušca 1905 v prostorih gosp. župana Josipa Klinarja, je bila velezanimiva ter odločilnega pomena, nekaj vrzelj za celo jeseniško občino. Naši gosp. občinski odborniki so pokazali v tej seji, da so možje, kateri se zavedajo popolnoma svojega težavnega posla ter da nastopajo odločno, kadar se gre za narodno stvar. Zato kličemo vsem: Nazdar! Le po tej poti neustrašeno naprej in kmalu se bodo Nemci zavedali, da na Jesenicah niso primerna tla za njihovo vsenemško agitacijo.

Ker je bila ta seja zanimiva in so gg. odborniki pokazali, da zaslužijo v polni meri zaupanje svojih volilcev, da so možje, katerim ni samo blagor občine, marveč tudi slovenstva mar, kateri hočejo, da ostane jeseniška občina vedno slovenska, hočemo o tej seji podrobneje poročati.

Seja je bila sklicana na 9. uro in ob tej uri so bili tudi že zbrani vsi slovenski odborniki, tako da je bila seja sklepčna. Le g. Trevn ter g. Hrašovic izmed slovenskih odbornikov sta prišla nekoliko pozneje. Navzoči so bili naslednji gospodje: župan Josip Klinar; svetovalci: Josip Markež, Lovro Baloh in Emil Guštin; odborniki: Ivan Ferjan, Pavel Klinar, Matija Kobentar, Ivan Legat, Ivan Mencinger, Jakob Mesar, Andrej Noč, Viktor Plahutar, Franc Razingar, Alojzij Schrey, Josip Štefelin, Karl Višner in Jakob Žerjav.

Še predno se otvori seja, pozdravi g. Guštin v svojem in v imenu zbranih gg. odbornikov g. nadpoštarja Schrey-a, kateri je vsled nekih diferenc izostal od nekaterih sej. Gosp. Schrey je na te diference pozabil in bo prihajal zopet redno k zborovanju. Gg. odborniki ga pozdravijo z Živio-, Nazdar- in Dobrodošel-klici.

Gosp. Schrey odgovarja na pozdrav sledeče: Hvala Vam, gospodje odborniki, za izražene simpatije! Prav veseli me, da morem delovati v prid švojih občanov, in upam, da bomo vsi kakor jeden mož delovali za interese naše občine, pred vsem pa zastaviti svoje moči za naš slovenski narod in gledati, da naše občine ne odtujimo temu.

Odborniki pritrujejo temu in se slišijo zopet Živio- in Nazdar-klici.

Nato otvori gosp. župan Klinar sejo. Med debato, katere točke bi se lahko črtale na predlog gosp. Markeža, da naj se danes le najvažnejše točke obravnavajo, pridejo še gospodje: Karl Lukman, Anton Lukman in Josip Wilfan, nekoliko pozneje gg. Trevn in Krašovic.

Gosp. Karl Lukman: Dober dons, gospodje! No, dons smo pa sklepčni, dons nas je pa dovolj! O, gosp. Schrey so tud prišli; me prov veseli, da ste spet prišli.

Gosp. Guštin: Gospod župan! Prosim, da obvestite novodošle gg. odbornike o tem, kar se je dosedaj izvršilo.

Gosp. župan razloži v kratkih besedah položaj in nato preide k dnevnemu redu.

Kot prva točka je na dnevnem redu vprašanje-glede nove, skupne ljudske šole. Gospod Lukman in tovariši so vložili proti sklepu odbornikov za skupno šolo ugovore in zahtevajo, naj ostane pri sklepu z dne 10. listopada 1900 in naj imata Sava in Jesenice vsaka svojo štirirazrednico. Ugovarja se pa nadalje tudi primernosti prostora, kateri se je določil v ta namen, četudi so ga večaki spoznali kot sposobnega.

Gosp. Mesar: Mi smo za skupno slovensko šolo! Kar smo enkrat sklenili, pri tem ostanemo! Predlagam, naj se dá takoj še enkrat na glasovanje ta zadeva.

Gosp. župan Klinar prečita na to pismene ugovore g. Lukmana in tovarišev, katerih vsebina je v kratkem naslednja:

Sezida naj se nova štirirazrednica na Savi, Jesenice pa naj imajo svojo štirirazrednico v starih prostorih. Razlogi za to so:

1.) Nova osemrazrednica bi stala skoraj dvakrat toliko kakor nova štirirazrednica. Izdatki občine bi bili torej veliko manjši, ako se sezida samo štirirazrednica na Savi.

2.) Jeseniška občina se razteza na daljavo 6 km in 7 km širjave. Nova železnica bo Jesenice in Savo popolnoma ločila. Ako bo skupna šola, imeli bodo otroci iz jednega ali drugega kraja jako daleč v šolo, to pa je posebno za otroke nižjih razredov občutljivo.

Gosp. Legat: Danes pa lahko hodijo nemški otroci s Hrušice v nemško šolo na Savi, pa nimajo predaleč. Seveda šola na Jesenicah pa ni zanje. Saj se poznamo!

3.) Ako bi obstajale na Jesenicah in Savi po jedna štirirazrednica s slovenskim učnim jezikom in razen tega še jedna štirirazrednica na Savi z nemškim učnim jezikom, bi bilo za izobrazbo večine otrok po-

polnoma vstreženo, ker se itak ne zahteva izobrazbe za prvo. Pozneje, ako se zahteva višja izobrazba, se lahko sezida višja meščanska šola na Savi ali Jesenicah. Zato pa sedaj ni potrebe. V to bi potem hodili lahko učenci iz obeh slovenskih in iz nemške šole. Šolski namen bi bil torej veliko bolj dosežen in občina Jesenice bi si na tem veliko prihranila.

Gosp. Mesar: To je pa res imenitno; prej se pravi, da se stroški prihranijo, zdaj pa kar naenkrat novo štirirazrednico in še meščansko šolo. Tako se pa res prihrani stroške — Nemcem.

Gosp. Lukman utemeljuje še enkrat svoje ugovore, in sicer popolnoma jednako, kakor so pismeni.

Med njegovim utemeljevanjem se slišijo razni medklici. Ker še noče prenehati, zakliče nekdo: Mi smo za skupno osemrazrednico, pa je. Glasuje se naj še enkrat, pa bo stvar hitro rešena. To vse smo že parkrat slišali!

Gosp. župan Klinar: Kako, gg. odborniki, ali ostanete še vedno pri svojem sklepu, ali naj se uvažujejo ti ugovori, ki jih je g. Lukman predložil.

Gosp. Mesar: Mi smo za skupno šolo. Predlagam, da se dá ta točka na glasovanje.

Gosp. Guštin: Mi ostanemo pri tem, kakor smo zadnjič sklenili.

Gosp. Lukman govori še enkrat v prid svojih ugovorov, toda za to se nihče ne meni, marveč se slišijo medklici, kakor: Kaj treba o tem toliko govoriti, mi smo že tega utemeljevanja siti, mi smo za skupno šolo, pa je!

Gosp. Mesar: Predlagam še enkrat, naj se dá ta predlog na glasovanje.

Gosp. župan Klinar: Ali ste, gosp. odborniki, za predlog v smislu ugovorov Lukmana ali pa ostanete pri sklepu, kakor zadnjič za skupno slovensko šolo?

Gosp. Mesar: Mi smo za skupno šolo in pri tem sklepu ostanemo!

Gosp. Legat: Naj se že dá vendar enkrat predlog na glasovanje.

Gosp. župan Klinar: Oni gospodje odborniki, ki so za predlog gosp. Lukmana, naj vstanejo, oni, kateri so za skupno šolo, naj obsede.

Predlog g. Lukmana se s 17 proti 5 glasovi zavrne in s tem je I. točka dnevnega reda končana. (V zadnji seji je bil

Lukmanov predlog zavrnjen z 12 glasovi večine proti 8 manj. Opomba uredništva.)

Gosp. župan Klinar predstavi novega odbornika g. Krašovica, ki je vstopil na mesto g. Medica, kateri je odločil odložil odborniško mesto baje iz zdravstvenih ozirrov. Nazdar-klici.

Kot druga točka pride na razpravljanje vprašanje glede živinozdravnika. Županstvo se je obinilo glede tega na županstvo²³ na Vrhniki, toda dobilo je odgovor, da tam nimajo deželnega živinozdravnika, pač pa zasebnega, katerega pa občina ne plačuje. Prej je bil tam nastavljen od deželnega odbora kranjskega živinozdravnika, temu pa je plačevala občina le za ogled pri živinskih sejmih po 40 kron. Stavi se predlog, naj se dogovorijo občine Jesenice, Koroška Bela in Dovje glede skupnega živinozdravnika. Na Jesenicah se mu dá plača, katero dobiva sedaj oglednik živine, ali naj se ta primerno zviša. Županstvo naj se obrne na deželni odbor, da preskrbi tu živinozdravnika, zajedno naj se pa prosi tudi za deželno podporo.

Od glavarstva je prišel odlok, da ne moremo imeti javne klavnice, če nimamo stalno nastavljenega živinozdravnika. Mesarji tudi nočejo snažno obdržati prostorov kljub opominom in zato naj se to preskrbuje potom občine, zato pa naj se bolj obdači te obrtnike.

Po kratki debati se sklene, da se glede tega obrne županstvo na deželni odbor in da naj se glede te točke razpravlja, ko bode prišel odgovor.

Kot naslednja točka se obravnava stavbeno dovoljenje za Antona Hafnerja in Josipa Vovka ter glede preložitve državne ceste pod Fadom na Jesenicah. Erar noče nič prispevati k preložitvi ceste. G. Hafner je voljan plačati delni prispevek. Razvije se glede tega vprašanja živahna debata, v katero so posegli skoro vsi odborniki. Sklene se, da se od strani občine podpirajo prošnje za stavbeno dovoljenje, po katerih se kraj sam olepša. Stroškov za ogled ne prevzame občina nikakih. Ako se ogleda kraj, se bo videlo, da je cesta na teh mestih popolnoma dobra, da niso tu hudi ovinki in da tudi stavbe ne morejo stati na drugih prostorih kakor tam, kjer stojijo sedanje stare stavbe. Gleda naj se raje na to, da se odpravijo bolj nevarni ovinki in naj se o tem poroča deželni vladi, katera naj pošlje semkaj inženerja.

Kot peta točka pride na vrsto poziv župana stolnega mesta Ljubljane, kateri pozivlja občino, naj se pridruži protestu meste občine ljubljanske proti atentatu na slovenščino, katerega namerava storiti železniška uprava pri novi karavanški železnici. Ta hoče vpeljati samo dvojezične napise postaj, drugi napisi pa naj bi bili izključno nemški. Tega se ne sme dopustiti, marveč naj se odločno zahteva povsod dvojezičnih napisov.

Gosp. Lukman se oglasi proti protestu, češ, da je bilo železniško ministrstvo še vedno pravično in da bo tudi tukaj vpeljalo dvojezične napise. Dokler ni vpeljanih samonemških napisov, se ne more protestirati, namreč naj se napravi prošnja na ministrstvo in v tej pove svoje želje.

Razvije se nato kratka, toda živahna debata, v kateri je dobil g. Lukman osobito

od g. Schreya ter g. Višnerja in g. Žerjava občutljive po nosu, in konečno se formulira naslednji predlog: Občina Jesenice želi in zahteva, da se vpeljejo pri vseh državnih železnicah, ki vodijo skozi slovenske pokrajine, posebno pa tudi pri novi karavanški železnici dvojezični napisi na postajah in tudi drugod, da se uvedejo tudi dvojezični napisi v vozovih in vozni listki v slovenskem in nemškem jeziku.

Do razprave pride na to vprašanje glede nakupa pašnika Žerjavec nad Leskovčevu žago. Po kratki debati se izvoli odsek dveh mož, namreč gg. Markeža in Žerjava, katera naj si svet ogleda in naj glede te točke pri prihodnji seji poročata.

Nato se preide na vprašanje glede vodovoda Ribjeka. Ta studenec hoče porabiti železnica za napeljavo vode na novi kolodvor. Občina se temu protivi, ker bo rabila to vodo v kratkem zase. Ako pa je odzame sedaj železnica, bodo Jesenice brez vode, ker studenec ni stalen in je tako velika nevarnost za Jesenice ob času kakega požara. To se je izkazalo tudi pri zadnjem ognju. Železnica, katera je zazidala že toliko milijonov pri novi zgradbi, naj ne štedi sedaj pri stotakih in naj raje napelje vodo iz studenca v Merci, kateri je stalnejši in ima tudi veliko več vode. Za Jesenice same je ta studenec preoddaljen, železnico pa bi napeljava vode iz njega stala le malo več, kakor pa iz Ribjeka.

Gosp. Lukman zavzema stališče, naj se ne dela železnici težav, ker bo ta dala morda brezplačno rezervoar in morda tudi, če se jo prosi, napelje po Jesenicah vodo.

Glede tega vprašanja se sklene, naj se občina pritoži do zadnje inštanace, ako bi se glasila razsodba v prid železnice in to poprecej dolgem in živahnem razmotrivanju, od strani gosp. Schreya in gosp. Legata, med katerimi je padlo precej dobrih in dovtipnih opazk.

Kot nadaljna točka se obravnava prošnja kranjskogorske podružnice slovensk. planinskega društva za podporo. Gosp. župan prečita dotično prošnjo, jo priporoča ter pozivlja navzoče, naj se stavijo predlogi.

Gosp. Mesar: Koliko pa naj damo?

Gosp. župan²⁴): Gosp. direktor, koliko pa Vi pravite?

Gosp. Lukman: Al' smo jim že kaj dali?

Medklici: Še nič, niso še prosili. Nekaj moramo dati. Saj podružnica uspešno deluje in nam v korist.

Gosp. Lukman: No, potem jim pa dajmo kakih 100 K.

Gosp. Markež: 100 K je pa že premalo, se še ne spleča glasovat. Malo več bo pa že treba.

Medklici: 200 K jim dajmo.

Gosp. Lukman: Če jim bo vsaka občina dala 100 K, bodo veliko skup spravili.

Gosp. Legat: Saj ne prosijo vsake občine, saj prosijo samo nas.

G. Mesar: 200 K jim že moramo dati.

Gosp. Guštin: Domača občina mora največ prispevati.

²⁴) Mislimo, da je s tem vprašanjem hotel župan g. Klinar le zafrkavati g. Lukmana, ker bi bilo drugače neumljivo, kako pride g. Lukman do tega, predlagati o tej točki.

Gosp. župan: Torej 200 K. Gospodje, ki so za to, naj sede.

Gosp. Lukman vstane in pravi: Za svoj predlog bom pač glasoval, če tudi sam.

Gosp. Mesar: Tistih 100 K, za katere vi glasujete, boste dali iz svojega žepa, tako mi mislimo! (Smeh.)

Sprejme se torej predlog za 200 K podpore z 21 glasovi proti jednemu.

Kot naslednja točka se obravnava prošnja občinske uboge Marije Rekelj za njeno hčer Teklo, katera hira na kostnem raku in je v tujini skoro brez vsake podpore. Po kratkem posvetovanju se sklene, da se jej daje po 10 K mesečno iz ubožnega zaklada.

Nato predloži gosp. župan proračun za ploskanje mostu čez Savo. Po kratki debati se določi, naj se razpiše to delo konkurenčnim potom (potom javne licitacije) in najcenejšemu ponudniku odda. Tudi naj se popravi pri mostu del ograje.

Nato se prečita poziv zdravstvenega odbora, naj se vpeljejo v občini v svrhu obrambo proti jetiki higijenični pljuvalniki in napisi v javnih prostorih. Odborniki sklenejo, da se vpeljejo v občini podobne tozadevne tablice kakor v Ljubljani in higijenični pljuvalniki.

Prošnji občinskega sluga Franceta Kerstein, naj se mu dovoli brezplačno stanovanje, za katero plačuje sedaj 8 K mesečno, se ugotovi po-ebno s ozirom na to, da svojo službo vestno in točno opravlja.

(Gosp. Karl Lukman zapusti med tem zborovalnico.)

Gosp. Krašovic stavi sledeči predlog: Ker so nekateri deli Save slabo razsvetljeni, odnosno se razsvetljava slabo oskrbuje, predlagam, naj se nabavi nekaj novih svetilk.

Gosp. Markež se pridruži temu predlogu in doda, naj se nabije na njegovi hiši na Savi napisna tabla, poleg nje pa luč, da bode človek vsaj vedel, kdaj pride z Javornika na Savo.

Po kratki debati se formulira sledeči sklep: Določi se odsek, kateri pregleda, kje so svetilke potrebne. Te naj se tam postavijo, redno prižiganje pa naj nadzirajo redarji.

Nato se priglasijo g. Guštin, kateri predlaga sledeče:

Predlagam, da se izvolijo častnim občanom naše občine gospodje, kateri so si pridobili zaslug za našo občino ali posredno ali neposredno s tem, da so za slovenstvo bodisi v narodnem oziru, bodisi na narodnogospodarskem polju veliko storili. Ti gospodje so: **Jakob Aljaž**, župnik na Dovjem; **Jurij Auer**, posestnik in pivovarnar v Ljubljani; **Fran Budinek**, načelnik cestnega odbora, trgovec in posestnik v Kranjski gori; **dr. Vinko Gregorič**, primarij deželne bolnice v Ljubljani; **Ivan Hribar**, župan stolnega mesta Ljubljane; **Josip Pogacnik**, državni in deželni poslanec v Podnartu; **Fran Rant**, nadučitelj v Radečah pri Zidanem mostu; **Rihard Schrey**, c. kr. poštar v Lescah; **Avguštin Šinkovec**, mestni župnik v Škofji Loki; **Ludovik Štricelj**, načelnik požarne brambe in posestnik v Ljubljani; **dr. Fran Tominšek**, odvetnik v Ljubljani, in **dr. Janko Vilfan**, odvetnik in župan v Radovljici.

Prosim gosp. župana, da dá ta predlog na glasovanje.

Med govorom g. Guština se odstranila odbornika gospoda Anton Lukman in Josip Willan.

Predlog g. Guština je enoglasno sprejet, torej z 19 glasovi.

Na nadaljni predlog g. Mesarja se imenuje častnim članom tudi gosp. Anton Trevn, posestnik in trgovec na Savi, kateri si je kot bivši župan pridobil mnogo zaslug. Pa tudi v zadnjem času se je pokazal naklonjenega občini in delavnega za slovensko stvar, saj je podaril tudi svet za šolo. Tudi ta predlog se soglasno sprejme in sicer z 18 glasovi, ker se je g. Trevn po prvem predlogu odstranil.

Nato podpišejo odborniki zapisnik.

Podpisali so ga sledeči gospodje: župan Josip Klinar; svetovalci: Anton Trevn, Josip Markež, Lovro Baloh in Emil Guštin; odborniki: Ivan Ferjan, Pavel Klinar, Matija Kobentar, Jurij Krašovic, Ivan Legat, Ivan Mencinger, Jakob Mesar, Andrej Noč, Viktor Plahutar, Franc Razinger, Alojzij Schrey, Josip Štefelin, Karol Višner in Jakob Žerjav.

Na nadaljne predloge se častne občane telegrafično obvesti o imenovanju in se sklene, naj slovensko akad. društvo Vesna izdela diplome, stroške diplom in brzojavov prevzamejo odborniki naše.

Tako se je vršila ta velezanimiva občinska seja. Klicati moremo samo: Čast in slava našim odbornikom, ki se tako zavedajo svoje narodnosti in tako vrlo zastopajo svojo občino!

Dopisi.

Iz Kranjske gore. „Deutsch-Košir“ v Kranjski gori je torej dobil zagovornika. Istega ne iščemo, ker ga poznamo iz srede „narodne (?) štiriperesne deteljice“ in nismo prav nič začudeni, ker vemo, kako se cilji preganjajo, in je torej dopisun iz osebnih koristi vrgel narodne ozire pod mizo in zavzel nivo „Elijalta“. Domačini, kateri poznamo to gnezdo in te ljudi, se moramo smejati trditvi, da so „narodnjaki“, mogoče je pozabil dopisun pristaviti „nemčurski“. Vobče znano je, da je nadebudni sinček že po tukajšnjih domačih gostilnah „hajlal“ in „fajlil“ pa tudi ne skrivati svoje nemčurske ideje — to ve že vsak domačin. Dopisun! Pred vami dol s klobukom; „tič“ ste in sicer „patentiran tič“. Sram vas bodi, domačini vas obsojamo. Članki v „Jeseniški Straži“ se niso pisali iz nevoščljivosti, torej le vsled narodnega vprašanja. Če se zaleti tja insem kak kranjskogorski „narodnjak“ v to gostilno, o tem se še vprašali nismo, gotovo gredo le „kašperiteater“ gledat, samo vprašanje je, če imajo dober želodec za nemško kulturo. Tistih desetic se še nismo polakomnili, katere mogoče, vi dopisun, znosite noter, in se torej sam sebe kličete narodnjaka (!).

Da ste „fajlil“ sodelovali pri raznih veselicah izobraževalnega društva, s tem še ni dokazano slovensko mišljenje, pač pa je zahtevala to osebna korist in korist za gostilniško obrt, in tudi ne odločuje narodnosti obiskovanje društvenih veselice. Narodnost jim je le v tem, da obiskujejo slovenske veselice, toda če imajo pa v srcu čut za slovensko narodnost, o tem pa odgovarjamo mi, ker jih poznamo. Prav jalov

je pa dokaz, češ, da v Koširjevi gostilni nimajo nemškega lista. Njih obrt že zahteva to, da si drže slovenske časnike, isto bi storil tudi kak privandran Prus že zato, da si obdrži eksistenco. Zelo grdo je za dopisuna v „Slovenca“, da rad volunari in da napada našo pošteno narodno gostilno, češ, da je naročena na nemško-čifutsko glasilo Fej vam bodi in vedite da to ni res, pač pa je res, da ste videli le semintja kak prinešen nemški časnik privatnih naročnikov, kateri pa drže poleg istih tudi slovenske časnike. — Bodite torej v narodnem vprašanju pravični in ne lagajte tako grdo! — Vzemite si to na znanje! Ahasverus.

Novičar.

Vsakemu svoje. Pod tem naslovom pri naša „Slovenski Narod“ v številki od 8. sušca 1905 naslednjo notico: „Posestnika in gostilničarja gospoda Markeža smo v „Slovenskem Narodu“ že večkrat nekoliko grajali. Ker pa stojimo na stališču, da vsako dobro dejanje tudi kot tako priznamo in dajemo čast tistemu, ki jo zasluži, zato naj bo zabeleženo, da se je gosp. Markež pri zadnji občinski seji vseskozi vrlo držal, kakor se mora držati narodni mož.“ Strinjamo se popolnoma s to notico.

Glasbena Matica v Ljubljani se je odločila, da prične prirejati po Slovenskem ljudske koncerte in tako seznaniti širše sloje z ubranimi petjem. Kakor smo pozvedeli od zanesljive strani, priredi Glasbena Matica prvi tak koncert na Jesenicah in to že letošnje poletje. To vest z veseljem pozdravljamo in mislimo, da z nami vred tudi vsak prijatelj petja ter da bo o priliki koncerta zbranega na Jesenicah na stotine občinstva. Natančneje bomo glede tega koncerta še pravočasno poročali.

Med one nezrele mladeniče, kateri se smešijo s tem, da poizkušavajo hujskati proti Sokolu, spada tudi neki gotovi Franc Torkar. Poroča se nam, da blebeče vse mogoče otročarije in zabavlja, kjer le more. Tako besediči med delavci, da bo preosnoval pipčarski klub, kateri ima namen, delovati v prid družbe sv. Cirila in Motoda, tako, da bo nastopal proti Sokolu. Fant ima res smešne nazore in se nam radi njih res smili.

Gosp. dr. Fran Kogoj imel bo v kratkem poljudno predavanje o obrambi proti morilki človeštva — jetiki. Natančneje podatke glede tega predavanja objavimo še pravočasno, opozarjamo že danes zlasti delavstvo na to, da se polnoštevilno udeleži tega velezanimivega in koristnega predavanja.

„Luterš tempelj“ je kupil od dosedanjega posestnika gosp. Putschöglja gosp. Peter Rozman, kateri bo tudi še nadalje izvrševal v teh prostorih gostilniško obrt. Raztroša se govorica, da se bo „Luterš tempelj“ prekrstil v „Katoliški dom“.

Predno pa se poslovijo Nemci, pride jih tolažiti znani pastor Jaquemar iz Ljubljane ter jim bo „držal veliko postno pridigo in jih poučil o minljivosti vsega posvetnega“. Tako vsaj poročajo „Deutsche Stimmen“. Radovedni smo, ali bo dovolil to g. Peter Rozman.

Prav je tem nemškim hujskacem, da so vrženi iz teh lokalov. Kaj pa treba v jeseniški občini vsenemških društev!

Švabske hajlovce grozno jezi, ker so sedaj vrženi na cesto in nimajo več svoje „turnhale“. Zdaj „gruntajo in tuhtajo“, kam naj bi spravili svojo ropotijo. Čuje se, da se hočejo obrniti na železniško ministrstvo, katero naj bi jim odstopilo kak star vagon za „Luterš tempelj“.

Od druge strani se pa z vso trdovratnostjo vzdržuje vest, da jim je Dražfus z Mojstrane ponudil za shrambo njihove šare star velik sod.

Od zdaj naprej bodo toliko na boljšem, da se bodo lahko v take kraje prevažali, kjer bo več solnca.

Še bolj pa jezi Švabe z g. Lukmanom vred, da jih ni nihče spremljal na njihovem „križevem potu“, ko so v nedeljo zapustili občinsko sejo.

Ljudje pa govorijo, da je bil g. Lukman prava pravcata ostrizena ovca v zadnji seji in da je trpel pod pezo celega „pakelca Neue-Freie Presse“, ki mu je gledal iz žepa.

Predrznost je, da pošilje g. Lukman v predsobo zborovalnice gosp. Jakliča kot ogleduha.

Še večja predrznost pa je, da si upa g. Lukman drezati naše gg. odbornike, da naj žnjim glasujejo, češ, saj ste tudi vi podpisali.

Jeseniški gigrl se je odpeljal z „eksprescugom“ na Dunaj k baronu Šveglju, da mu poroča o zadnji občinski seji. Telefiral nam je, da ga je baron Šveglj pogostil s tremi maselci piva. To mora imeti „kocenjamer“. Ko se nazaj pripelje, nam bo o tem natanko poročal.

Med „špiceljne“, kateri črnijo slovenske delavce radi njih narodnega mišljenja pri g. Lukmanu in njegovih hlapcih, spada — kakor se je pozvedelo — neki Pavlica. Ta je sicer rodom Poljak, toda navzel se je pruskega mišljenja in hoče vpeljati tudi pri nas pravo prusko volunstvo. Če bo šlo tako naprej, dogajale se bodo tudi pri nas gorostasnosti in bo natvezel marsikatero budalost. Gosp. Pavlici dajemo nasvet, da to opusti, ali pa, da čimpreje pobere svoja šila in kopita ter jo odkuri tja, odkoder je prišel. Tudi slovenska kri ni voda in tudi slovenski delavec nima potrpljenja. Če noče poslušati g. Pavlica našega nasveta, naj si sam pripiše posledice, katere ga radi njegovega postopanja lahko dolete.

Imam v kleti

23—2

več sto hektolitrov

pristnega belega in črnega vina, nekaj fine rakije in brinovca ter namiznega olja lastnega izdelka.

Vse solidno postavljeno tudi v moji posodi na tukajšnji državni kolodvor po primerno nizki ceni.

Ivan Pujman

posestnik in trgovec, Vodnjan-Dignano (Istra).

Krojaški salon za gospode
Ivan Magdič
Ljubljana, Stari trg št. 8

Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po najnovejših žurnalnih iz najmodernejšega in najboljšega tuzemskega in inozemskega blaga. 4-12

Uniformiranje in zaloga potrebščin za Sokole.

HOTEL „ILIRIJA“

16-10 Ljubljana
Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene **sobe za prenočevanje**. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljša štajerska naravna vina, pristni dolenski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen brvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**

Za mnogobrojen obisk prosi spoštovanjem

Fric Novak.

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših izkušnjah higijene sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri g. A. Trevnu in gospe Jerici Morič.

Izdelovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špitalske ulice 7. 3-11

Mavricij Smolej

urar na Jesenicah
priporoča svojo veliko zalogo
vsakovrstnih ur

kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi popravila, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah. 6-13

Josip Bricelj

pleskar na Jesenicah št. 6

se priporoča slavnemu občinstvu za vsa

v pleskarsko stroko

spadajoča dela, katera izvršuje hitro in po nizkih cenah. 5-13

Izdeluje tudi napise na grbe, zid i. t. d.

Postrežba točna!

Pivovarna
G. Auer-jevih dedičev
v Ljubljani
Wolfve ulice št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborno marčno in na bavarski način varjeno pivo.

Pivo se oddaja v sodcih in zabojih.

Zaloge: v Kranju, Idriji, Dobrépoljah, na Robu, v Mokronogu, Metliki, Vačah, Polhovem gradu, na Igu, na Dobrovi, v Št. Vidu na Dolenjskem, v Mirni, v Podbrdu in na Grahovem (Goriško) in v Podgradu (Istra).

Ustanovljena leta 1854.

Tvrdba je bila v letu 1904 v Parizu in v Londonu odlikovana z najvišjim odlikovanjem, namreč z „grand prix“, častnim križcem in zlato kolajno.

9-11 **Gostilna**
Jakob Mesar
na Jesenicah št. 100

tik državne železnice in v neposredni bližini novega kolodvora se priporoča sl. občinstvu na Jesenicah in z okolice. Toči raznovrstna najboljša **domača pristna vina** in neprekosljivo Gössovo ter Kernovo pivo. Tu se dobe vedno topla in mrzla jedila ter vsak čas izboren čaj in dobra kava po najnižjih cenah. Na razpolago ima udobne prostore. Postrežba točna. Za mnogobrojen obisk se prav toplo priporoča

Jakob Mesar.

Melh. Bremc

ključavničarski in kleparski mojster
na Jesenicah

se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela in naročila. Popravila in zunanja naročila točno in po nizkih cenah.

Obenem priporoča slavnemu občinstvu svojo

trgovino s kuhinjskim orodjem, železnino i. t. d. 11-12

